Primanje dara Svetoga Duha

Mark A. Finley

Osmi dan

Poslušno predanje

Suočen s najvećim izazovom svojega života, Isus se potiho povukao u Getsemanski vrt. On je već i prije često posjećivao ovaj osamljeni maslinik ponad Jeruzalema. Tamo je mogao biti sâm. Mogao je izliti svoju dušu svom nebeskom Ocu. Daleko od gurkanja i navale mnoštva, mogao je ući u istinsku zajednicu s Bogom. One noći, koja je nosila vječne posljedice, poveo je sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Čeznuo je za njihovim društvom i podrškom u molitvi u tom ključnom trenutku zemaljske povijesti. Isus nije bio na velikoj udaljenosti od njih kad je pao na svoje lice i zavapio: "Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoiđe ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!" (Matej 26,39) Prepoznajući strahote koje su stajale pred Njim, Isus je molio Oca da odstrani čašu tuge koju je upravo trebao ispiti. Kad bi

bilo moguće, On bi rado izbjegao Judinu izdaju, Pilatovu sudnicu, rimski bič, trnovu krunu i križ. Svoje nadolazeće stradanje Isus nije uzimao olako. U Getsemanskom vrtu je u potpunosti shvatio da će grijeh slomiti Njegov život na Golgoti. Uoči nevjerojatne tjelesne patnje, mentalne boli i emocionalne traume, Isus je donio odluku da ostvari Očevu volju.

Isusova molitva u Getsemaniju sažima vodeće načelo u Njegovom životu. "Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja" — bila je zapovijed Isusovog života. U svakoj životnoj odluci On je bio predan činjenju Očeve volje. To je bila pouka koju su Njegovi učenici morali naučiti kasnije, tijekom deset dana u gornjoj sobi. U njihovoj mamurnoj uspavanosti oni su propustili shvatiti značaj ovoga trenutka.

Sljedeća tri biblijska retka opisuju Isusovu usmjerenost tom cilju.

- Izgovarajući proročanstvo, psalmist je stavio ove riječi u Spasiteljeva usta: "Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim." (Psalam 40,9)
- "Onaj koji me posla sa mnom je. On me ne ostavlja sama, jer ja uvijek činim što je njemu ugodno." (Ivan 8,29)
- "Tada rekoh: Evo, dolazim — o meni je, naime, u svitku, to jest knjizi, pisano — da činim, Bože, tvoju volju." (Hebrejima 10,7)

Isusova usmjerenost na jedan cilj

Isusov jedini cilj bio je vršiti volju svojega Oca. Čitavim svojim životom On je davao slavu Bogu. Isusova poslušna predanost Ocu bila je poput korita kroz koje su nebeski blagoslovi tekli na Zemlju. I danas se sila Svetoga Duha izlijeva kroz predana srca.

Učenici su goruće željeli činiti Isusovu volju.

Mislite li da su Petar, Jakov i Ivan čuli Isusovu molitvu u Getsemanskom vrtu? Mislite li da je Njegov žarki vapaj dirnuo njihova srca? Oni su sigurno morali biti zadivljeni Njegovom potpunom predanošću vršenju Očeve volje. Ova potpuna, sveobuhvatna predaja morala je imati utjecaja na njihov život. Iako prije Pedesetnice nisu potpuno razumjeli Njegovu nepokolebljivu odanost, primjer Njegovog života ostavio je dubok dojam na njih. Tek su u gornjoj sobi na Pedesetnici, počeli shvaćati što ih je pokušavao naučiti. "Pred njihovim očima prolazili su kao u procesiji prizor za prizorom iz Njegovog čudesnog života. Dok su razmišljali o Njegovom čistom, svetom životu, osjećali su da nijedan napor

neće biti pretežak, nijedna žrtva prevelika, samo ako u svojem životu budu mogli prikazati ljupkost Kristova karaktera." (*Djela apostolska,* str. 23, 24) Tek su u gornjoj sobi, dok su zajedno tražili Boga, učenici postali potpuno predani činjenju Božje volje. "Njihove je misli ispunjavao Krist; njihov je cilj bio napredak Njegova kraljevstva. Umom i karakterom postali su slični svojem Učitelju i ljudi su znali 'da bijahu s Isusom' (Djela 4,13 — DF)." (*Djela apostolska,* str. 29)

Vjera koja vodi pokoravanju Kristovoj volji je nešto najvažnije u životu svakog kršćanina.

Pokornost čini razliku

Petar je nakon Pedesetnice bio drugi čovjek. Više nije drhtao od straha zbog optužbi hramskih službenika. Kad je bio suočen s ovim vjerskim vođama, i kad su oni zahtijevali da prestane propovijedati u Isusovo ime, apostol je odgovorio: "Treba se više pokoravati Bogu nego ljudima." (Djela 5,29) Pod utjecajem Svetoga Duha Isusov je primjer donio tu razliku. Petrova jedina želja bila je da, poput njegovog Učitelja, čini volju svojega nebeskog Oca. Tako je bilo sa svakim od ovih Duhom ispunjenih učenika. Bili su spremni suočiti se s progonstvom, zatvaranjem, pa čak i smrću radi Krista. Zašto?

Učenici su vruće željeli vršiti Isusovu volju. Ostavili su po strani sve svoje osobne želje. Poznavati i slušati Krista bilo im je najvažnije u njihovim životima. Vjera koja vodi pokoravanju Kristovoj volji je nešto najvažnije u životu svakog kršćanina. Ellen G. White opisuje takvo pokoravanje:

Otvorili su svoja srca punini djelovanja Svetoga Duha i potpuno posvetili svoj život vršenju Njegove volje.

"Pokoravanje koje Krist zahtijeva, predaja samoga sebe, volja koja priznaje istinu u njezinoj posvećujućoj sili i drhti na Gospodnju riječ — sve to dolazi djelovanjem Svetoga Duha. Mora se dogoditi promjena cijelog bića, srca, duše i karaktera. ... Jedino na oltaru žrtve, i iz Božje ruke, može sebičan i grabežljiv čovjek primiti nebeski dodir koji otkriva njegovu vlastitu nesposobnost i vodi ga da se pokori Kristovom jarmu i uči se Njegovoj krotkosti i poniznosti.

Poput učenika, moramo se susresti s Bogom na dogovorenom mjestu. Tada nas Krist stavlja pod utjecaj Duha koji nas uvodi u svu istinu,

dovodeći naš ponos u pokornost Kristu. On uzima riječi od Krista dok teku s Njegovih usana i prenosi ih poslušnoj duši. Tako možemo primiti savršeni dojam od Autora istine." (*In Heavenly Places*, str. 236)

Dublje predanje

U gornjoj sobi dogodilo se nešto izvanredno. Sveti Duh je donio duboko osvjedočenje svakom učeniku koji se molio. U svjetlu Kristove vječne žrtve na križu uvidjeli su da je njihovo predanje bilo površno. Shvatili su da Bog poziva na mnogo dublje posvećenje. Uvidjeli su plitkost svojega predanja Kristovom poslanju. Otvorili su svoja srca punini djelovanja Svetoga Duha i potpuno posvetili svoj život vršenju Njegove volje. Bog je tada imao čiste protočnike kroz koje je mogao izliti svojega Svetoga Duha. Takvo potpuno predanje Božjoj volji pripremit će i naša srca za prihvat Svetoga Duha koji će se izliti u punini. Kasna kiša će se izliti na predana srca.

Kasna kiša će se izliti na predana srca.

Dok uz molitvu razmišljamo o sljedećim pitanjima, zamolimo Boga da produbi našu predanost.

1. Osvjedočava li me Sveti Duh da predam nešto u svom životu ovog trenutka?
2. Postoji li nešto što gajim, a što me Bog poziva da predam?
3. Pročitajmo 51. psalam u cijelosti i pitajmo Boga što nas želi naučiti dok čitamo. Razmišljajmo posebno o sljedećim redcima iz 51. psalma.

"Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene! Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim! Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se obraćati." (Psalam 51,12-15)

2. dio: Razmišljanje o božanskim savjetima

Pozorno pročitajte sljedeći tekst iz knjige *Testimonies to Ministers [Svjedočanstva za propovjednike]*, str. 506—507.

"'Molite Gospodina za kišu u vrijeme kasnoga dažda! Gospodin tvori oblake i daje im dažd za svaku travu na polju.' 'Jer vam daje dažd u

pravoj mjeri, spušta vam ranu i kasnu kišu kao prije.' Na Istoku rana kiša pada u vrijeme sijanja. Ona je potrebna kako bi sjeme moglo proklijati. Pod utjecajem plodonosnih pljuskova, ničuu nježne mladice. Padajući na kraju poljodjelske sezone, kasna kiša čini da sjeme sazrijeva i tako ga priprema za žetvu. Gospodin koristi ovo djelovanje u prirodi kako bi prikazao djelo Svetoga Duha. Kao što se rosa i kiša najprije daju kako bi sjeme isklijalo, a zatim da bi sazrilo, tako se Sveti Duh daje kako bi unapređivao duhovni rast iz jednog stupnja u drugi. Sazrijevanje sjemena prikazuje dovršetak djela Božje milosti u duši. Silom Svetoga Duha se Božji moralni lik usavršava u karakteru. Mi trebamo biti potpuno preobraženi na Kristovu sliku.

Sazrijevanje sjemena prikazuje dovršetak djela Božje milosti u duši.

Kasna kiša, koja čini da sazrijeva zemljina žetva, predstavlja duhovnu milost koja priprema Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ali ako rana kiša ne padne, neće biti života, jer zelena mladica neće izniknuti. Ako rani pljuskovi kiše ne učine svoj posao, kasna kiša ne može usavršiti sjeme.

'Zemlja sama od sebe donosi rod, najprije stabljiku, zatim klas — potom pun klas zrna.' Mora biti neprestanog razvijanja kršćanskih vrlina, neprestanog napretka u kršćanskom iskustvu. Ovo moramo tražiti sa silnom čežnjom, kako bismo mogli ukrasiti nauk Isusa Krista, našega Spasitelja.

Djelo koje je Bog započeo u ljudskom srcu davanjem svoje svjetlosti i znanja, mora stalno napredovati.

Mnogi su u velikoj mjeri propustili primiti ranu kišu. Nisu primili sve koristi koje im je Bog na taj način osigurao. Oni očekuju da će nedostatak biti nadoknađen kasnom kišom. Tek kad bude darovano najbogatije obilje milosti, oni namjeravaju otvoriti svoja srca da bi je primili. Oni čine užasnu pogrešku. Djelo koje je Bog započeo u ljudskom srcu davanjem svoje svjetlosti i znanja, mora stalno napredovati. Svaki pojedinac mora shvatiti svoju potrebu. Srce mora biti ispražnjeno od svake prljavštine i očišćeno za prebivanje Duha. Prvi učenici su se pripremili za izlijevanje Svetoga Duha na dan Pedesetnice samo priznanjem i napuštanjem grijeha, usrdnom molitvom i posvećenjem Bogu. Isto djelo, samo u još većoj mjeri, mora se učiniti sada. Ljudsko oruđe treba tražiti blagoslov i čekati na Gospodina da dovrši svoje dje-

lo. Bog je započeo djelo i On će dovršiti svoje djelo, čineći čovjeka potpunim u Isusu Kristu. Ali ne smije biti zanemarivanja milosti prikazane ranom kišom. Samo oni koji žive po svjetlosti koju već imaju, primit će još veću svjetlost. Ako svakodnevno ne napredujemo u pokazivanju aktivnih kršćanskih vrlina, nećemo prepoznati očitovanje Svetoga Duha u kasnoj kiši. Ona može padati na srca svuda oko nas, ali mi to nećemo razaznati niti je primiti."

3. dio: Primjena božanskih savjeta

Molitva za kasnu kišu

Ako Bog više želi dati svojega Svetog Duha nego što zemaljski otac pun ljubavi želi dati dobre darove svojoj djeci, zašto je potrebno moliti se za silazak Svetog Duha na nas (Luka 11,13)? Daruje li Bog svoje obilne blagoslove protiv svoje volje?

U današnjoj pouci otkrit ćemo neke odgovore na ova ključna pitanja.

1. Koja je prva važna svrha kasne kiše? (Vidi: *Testimonies to Ministers*, str. 506, prvi i drugi odlomak.)

A. "Silom Svetoga Duha …

.....

.....

.....

..... ."

B. "Kasna kiša, koja čini da sazrijeva poljska žetva, predstavlja …

.....

.....

.....

..... ."

2. Zašto će mnogi članovi crkve propustiti primiti kasnu kišu? (Vidi: *Testimonies to Ministers*, str. 506, drugi odlomak.)

.....

.....

.....

.....

3. Kako su se učenici pripremili za primanje izlijevanja Svetoga Duha na dan Pedesetnice? (Vidi: *Testimonies to Ministers*, str. 507, prvi odlomak.)

A. "Samo ..... i .....

grijeha, usrdnom ..... i .....,
prvi učenici su se pripremili za izlijevanje Svetoga Duha na dan Pedesetnice."

4. Tko će primiti izlijevanje Svetoga Duha u kasnoj kiši? (Vidi: *Testimonies to Ministers*, str. 507, prvi odlomak, posljednji dio.)

A. "Samo oni koji ...

.....

.....

.....

....." .

B. "Osim ako ...

.....

.....

.....

.....

Rana i kasna kiša od početka djeluju zajedno kako bi dovršile poljodjelski ciklus. I jedno i drugo je potrebno za konačnu žetvu. Djelovanje Svetoga Duha je slično tom djelovanju. "Božanska milost je potrebna na početku, božanska milost je potrebna na svakom koraku napredovanja, i jedino božanska milost može dovršiti djelo. Za nas ne postoji mjesto na kojemu bismo se mogli odmarati u bezbrižnom raspoloženju. Nikada ne smijemo zaboraviti Kristova upozorenja: 'Budite dakle mudri i budni u molitvama' te 'Bdijte i molite svaki čas.' Povezanost s božanskim sredstvima je svakog trenutka ključna za naš napredak. Možda smo dobili određenu mjeru Božjega Duha, ali molitvom i vjerom trebamo neprestano tražiti još više. Nikada nećemo uspjeti ako prestanemo s naporima. Ako ne napredujemo, ako se ne postavljamo u položaj na kojemu možemo primiti ranu i kasnu kišu, izgubit ćemo svoje duše, a

odgovornost će biti na nama samima." (*Testimonies to Ministers*, str. 508, prvi odlomak).

5. Što moramo izbjegavati pod svaku cijenu u našem kršćanskom životu, a što moramo svakodnevno tražiti? (Vidi: *Testimonies to Ministers*, str. 508, prvi odlomak.)

A. "Za nas ne postoji mjesto na kojemu bismo se mogli ...

.....

.....

..... ."

B. "Možda smo dobili određenu mjeru Božjeg Duha, ali ...

.....

.....

..... ."

C. "Ako ne napredujemo, ako se ne ...

.....

.....

..... ."

Problem nije u Bogu. On je i više nego voljan izliti svojega Svetoga Duha na naše žedne duše. Problem je u tome što mi nismo spremni primiti puninu Božjeg blagoslova. Hitan nebeski poziv Božjem narodu posljednjeg vremena jest da se pripremi za primanje kasne kiše. On nas poziva na molitvu, pokajanje, priznanje, poniznost i predanje. Hoćemo li pognuti glavu u molitvi upravo sada i reći Bogu da želimo u našem životu učiniti najvažnijim traženje sile Njegovog Duha?

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb • www.adventisti.hr